RUGBI

Campionatul republican ediția 1960

Scurte aprecieri asupra comportării echipelor participante

Am analizat într-un număr anterior al ziarului comportarea echipei C.F.R. Grivița Roșie, scoțînd în relief performanța ei unică în analele rugbiului nostru — de șapte ori campioană a țării (dintre care consecutiv în ultimii patru ani).

In aceste rînduri vom trece în revistă comportarea celorlalte echipe participante la cea mai importantă competiție internă din sportul cu balonul oval.

● *C.C.A.* (antrenor: *P. Cosmănescu*) a avut o comportare foarte bună, dacă ținem seama că în cursul campionatului a folosit permanent o serie de elemente tinere (*Nica, Mihalcea, Iatan, Ghiță* și alții). Este de subliniat această inițiativă, de primenire a lotului, la o echipă angajată în mod direct în lupta pentru titlu. Nu goană după rezultate, ci o muncă stăruitoare, de perspectivă. Eficacitatea acestei metode a fost asigurată pe de o parte de priceperea și calitățile pedagogice ale antrenorului, iar pe de alta, de aportul celorlalți jucători ai echipei, care au sprijinit pe antrenor în munca sa (în special *Blăgescu, Penciu, Căpușan, St. Constantin, Krammer*). Tactica echipei C.C.A. s-a bazat pe o colaborare permanentă între liniile de atac și apărare, pe dezvoltarea unei mai mari puteri de luptă.

● *DINAMO* (antrenor: *D. Ionescu*) n-a mai fost echipa redutabilă din edițiile anterioare ale campionatului. A avut un început bun, dar treptat, către sfîrșitul competiției, echipa a cedat pasul. Și la Dinamo au intervenit unele înoiri în lot. Ele au fost în general bine inspirate. Principala defecțiune care a determinat unele insuccese (vezi în special meciurile cu C.S.M.S. Iași) este — după noi — lipsa de colaborare între jucători și antrenor. Nervozitatea, toanele, pripeala, carențe proprii antrenorului s-au transmis cîteodată și echipei. Sînt lucruri cunoscute și semnalate la timpul respectiv și nădăjduim că ele pot fi înlăturate. Cu lotul pe care-l posedă, Dinamo poate concura oricînd la titlu. Caracteristica echipei: joc avîntat pe treisferturi (motorul compartimentului — *Barbu* și *Ilie Ion*). Inaintarea în schimb, n-a avut totdeauna clarviziune, jucînd încîlcit, fără o orientare precisă.

● *ȘTIINȚA CLUJ* (antrenor : *D. Manoileanu*) a fost marea surpriză din prima parte a campionatului. Intr-un interval foarte scurt, conducerea tehnică a secției a reușit să pună în valoare o echipă cu individualități remarcabile (*Paloșanu, Demian, Cordoș, Alexandrescu, Gebefügi, Călimau*), să-i asigure omogenitatea. Echipa clujeană s-a impus repede printre fruntașele rugbiului. Din păcate în retur. Stiința Cluj a avut comportări inegale (vezi meciurile cu C.C.A., C.S.M.S. Iași și Știința Petroșani), abia spre sfîrșitul campionatului evoluînd din nou la adevărata ei valoare (3—3 cu C.F.R.). Specific echipei — activitatea laborioasă a înaintării (coordonator — *Paloșanu*, secondat excelent de o mare speranță a rugbiului nostru, *Demian*). Linia de treisferturi, inconstantă — cînd în mare vervă (în funcție prea adesea de Cordoș), cînd anonimă.

● *C.S.M.S. IAȘI* (antrenor: *G. Fanella*) a făcut dovada unei tenacități deosebite. Meci de meci, echipa ieșeană a folosit ca principale arme elanul, dîrzenia. Așa a reușit scoruri strînse cu C.F.R. (3—6 atît în tur cît și în retur), a obținut cîștig de cauză la Dinamo (8—6 și 10—3), și-a apropiat victoria în multe jocuri grele, în deplasare. Jucători de bază: *Drobotă, Rozenberg, Vizitiu, Mateevschi, Constantinescu, Mănescu* și *Hutanu*.

● *ȘTIINȚA BUCUREȘTI* (antrenor: *Dan Ionescu*) a avut o comportare ascendentă. A început timid (în primele etape, echipa nu era cristalizată), dar s-a afirmat încet-încet ca o formație cu posibilități. De remarcat finișul ei extraordinar: 30-5 cu Petrolul și 3--5 cu C.F.R. Aici, problema omogenizării se situează pe primul plan ca o preocupare de viitor, echipa avînd individualități valoroase (*Leonte, Iliescu, Teodorescu, Nagel, Roibu*) dar insuficient de sudate.

● *ȘTIINȚA PETROȘANI* (antrenor: *N. Ureche*) s-ar fi putut situa la sfîrșitul întrecerii în grupul primelor cinci clasate, dacă n-ar fi întîmpinat unele greutăți obiective (în principal, fără o bază sportivă proprie, pe care să se antreneze la nivelul unei competiții de o asemenea importanță). Este meritul întregii echipe că luptînd cu greutățile a reușit totuși să obțină rezultate bune, să aibă o comportare meritorie (în meciurile cu Dinamo, C.S.M.S. Iași și Știința Cluj). Valorile nete ale echipei: *Mateescu, Antimoianu, S. Nicolescu, Ciornei, Dijmărescu, Măcărăscu.*

Fază din meciul Constructorul București—Știința Petroșani : Th. Rădulescu, *unul din cei mai activi înaintași ai echipei bucureștene, în luptă pentru balon cu cîțiva apărători adverși*

Foto : B. Ciobanu

● *METALUL* (antrenor: *C. Diamandi*) în ciuda unui lot valoros a avut o comportare sub nivelul cerințelor. Echipei i-a lipsit un antrenor cu personalitate, care să aibă un cuvînt hotărîtor în momentele decisive ale jocurilor, care să imprime echipei un sistem bun de joc. Metalul a jucat aproape totdeauna la întîmplare, abuzînd de acțiuni destructive și abătîndu-se astfel de la concepția modernă, spre joc deschis care stă la baza rugbiului nostru. Abia spre sfîrșitul campionatului, Metalul și-a modificat parțial concepția de joc.

● *CONSTRUCTORUL* (antrenor: *D. Ionescu*) n-a beneficiat, de fapt, decît de 7—8 jucători care să facă față unui campionat republican (70 la sută din lotul echipei a fost format din juniori sau jucători care abia trecuseră de vîrsta junioratului); și totuși, Constructorul a evoluat curajos, făcînd — în cele mai multe cazuri — un joc mai mult tactic. De subliniat comportarea jucătorilor *Sava, Teofilovici, Simion, Rădulescu* și aceea — deosebit de promițătoare — a lui *Coravu, Vasilescu* și *Țuțuianu.*

● *PROGRESUL* (antrenor: *V. Vardella*) deși a cuprins un lot cu multe elemente consacrate (*Vicol, Chiriac, Marinache, Dobre* etc.) n-a reușit totuși decît rare ori să facă un joc la nivelul cerințelor. Deseori, echipa a jucat blazat, fără vlagă, dînd impresia că nu urmărește decît de a da curs unei obligații de... participare. In același timp, în cadrul secției de rugbi s-a manifestat prea puțină grijă pentru promovarea jucătorilor tineri.

● *ȘTIINȚA TIMIȘOARA* (antrenor: *Gh. Sfetescu*) echipă cu posibilități, dar fără... busolă. Conducerea tehnică, prea indulgentă, n-a reușit să se impună în fața jucătorilor. In cadrul lotului nu s-a desfășurat o muncă educativă corespunzătoare. De aici și comportări inegale pe teren, aproape de la meci la meci. In atari condiții, retrogradarea echipei nu trebuie să surprindă...

● *PETROLUL PLOIEȘTI* (antrenor, în tur — *N. Popa;* în retur — *Dragoș Țenescu*) n-a reușit să facă față unei competiții de o asemenea amploare. Viața nesportivă a unor jucători, lipsa repetată de la antrenamente, ca și lipsa de autoritate a antrenorului *N. Popa*, iată cauzele principale ale insucceselor. Prezența — în retur — a unui antrenor competent și autoritar n-a putut aduce echipei revirimentul mult așteptat. Socotim însă că acțiunea de întinerire a echipei inaugurată cu succes de antrenorul *D. Țenescu* este cea mai sigură condiție a redresării echipei.

TIBERIU STAMA

HOCHEI PE GHEAȚĂ

Mîine seară

LOTUL REPUBLICAN INTILNEȘTE SELECȚIONATA CAPITALEI

Așa cum am mai anunțat, peste 10 zile va începe la Budapesta un turneu internațional de hochei pe gheață, la care vor participa formații din U.R.S.S., R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, Austria, R. P. Romînă și R. P. Ungară. In vederea acestui turneu, jucătorii noștri fruntași se pregătesc cu asiduitate, sub îndrumarea antrenorilor M. Flamaropol și I. Tiron. Din lotul format în vederea acestui turneu fac parte: Sofian, Pușcaș, Czaka, Varga, Ionescu, Holo, Țiriac, Szabo II, Ferenczi, Szabo I, Biro, Naghi, Tacaci I, Tacaci II, Andrei, Cazan II, Calamar, Ötvöș, Ioanovici.

In cadrul planului de pregătire al echipei, pentru mîine seară este prevăzut un meci de verificare în compania unei selecționate a Bucureștiului. Partida începe la ora 19 pe patinoarul 23 August.

★

In cadrul campionatului orașului București, azi se dispută două partide : ora 15 : Constructorul — Știința și ora 19.30 : C.C.A. — Dinamo. Duminică, ora 13, meciul de juniori Constructorul II — C.C.A.

Din experiența mea

Cum mă antrenez

Este îndeobște cunoscut că antrenamentul constituie cheia succesului, condiție de bază a performanței. „Butoaiele de sudoare" de care vorbește Ozolin au o valoare netăgăduită în toate sporturile, deci și la tenis, unde, în special, complexitatea și dificultatea însușirii tehnicii cer într-adevăr eforturi deosebite. De altfel, toți marii jucători pe care i-am văzut sau despre care am citit, sînt exemple edificatoare în acest sens. Australianul Hoad, unul din cei mai buni jucători din lume, cîștigător la Wimbledon în 1958, exersează zilnic dimineața timp de aproape două ore gama de lovituri chiar și atunci cînd după-amiaza are de susținut o semifinală de simplu. Același lucru l-am văzut și la sovieticii Leyus și Lihaciov, polonezul Gasiorek, neozeelandezii Gerrard și Otway, pe care și publicul nostru i-a urmărit la antrenamente. Metoda aceasta încerc s-o aplic și eu, considerînd-o ca una din posibilitățile de a atinge și a menține o formă sportivă corespunzătoare.

Al doilea punct de reper în pregătirea mea îl constituie calitatea lucrului. Evit să fac antrenamentele la întîmplare, fără un scop precis, fie el numai repetarea sau perfecționarea unor lovituri, chiar bine cunoscute. In ultimii doi ani am căutat să mă feresc de „a bate mingea" pur și simplu, fără vreo preocupare de ordin tehnic sau tactic. Și în cadrul unui antrenament ușor, cu aparență de relaxare, îmi fixez un obiectiv: returul de serviciu în cros scurt, de exemplu, sau stop-voleul etc. Personal prefer să joc mai puțin, dar să fiu atentă și concentrată și să am un scop precis în tot ceea ce fac, decît să stau multe ore pe teren, mișcîndu-mă și jucînd „în dorul lelii". In felul acesta, chiar și un antrenament de scurtă durată, să zicem de o oră și jumătate, devine util și contribuie la perfecționarea tehnicii. Dar mai bine să explic așa cum decurge întregul ciclu de pregătire.

Antrenamentul începe iarna în sală, cînd accentul cade pe asigurarea unei bune pregătiri fizice generale și specifice, pe menținerea și perfecționarea tehnicii. Pregătirii fizice îi acord o atenție deosebită, lucrînd și în ședințe speciale, unde folosesc diferite aparate. Perioada pregătitoare se încheie cu o lună sau chiar mai mult de joc în aer liber, primăvara, cînd mă reobișnuiesc cu noile condiții atmosferice și continui, la un grad mai intens, pregătirea de iarnă ca sarcini și mijloace.

In perioada competițională trec marea pondere a antrenamentului pe latura tehnică și pe pregătirea pentru concurs. Incep să joc din ce în ce mai multe meciuri de antrenament de simplu sau de dublu. Ședințele speciale de tehnică ocupă aproximativ jumătate din timpul efectiv lucrat într-o săptămînă și conțin, în genere, o trecere în revistă a tuturor loviturilor, mai ales a celor care-mi „merg" mai slab, sau cu exersarea mai intensă a altora.

Am asistat la fel cum se antrenează diverși jucători străini și, bineînțeles, am fost numai ochi. Am văzut lucruri noi și interesante pe care intenționez să le aplic. Pe campionul polonez Gasiorek l-am urmărit antrenîndu-se foarte meticulos nu numai la loviturile de pe linia de fund, ci și la cele de atac după schema gamei de lovituri. Adică el executa special voleul în cros și de-a lungul liniei de pe ambele părți la fel și smeciul, dînd toate mingile cu adresă precisă. Antrenamentul jocului la fileu pe care-l făceam pînă acum și eu și alții era mai comod și mai... expeditiv: ambii jucători stăteau la fileu (situație foarte rară la simplu) sau, în cazul cel mai bun, unul servea mingile din fundul terenului celuilalt aflat la fileu. Acesta nu își plasa voleul sau smeciul, ci le trimitea pe mijlocul terenului. De aceea, găsind că metoda aplicată de Gasiorek este mai bună, am început s-o folosesc și eu în antrenament.

De asemenea, pe baza constatărilor și experienței din acești ultimi doi ani, voi încerca — cu ajutorul antrenorului — o restructurare a conținutului perioadelor de antrenament, care să mă pună în formă mai devreme decît am ajuns în ultimul timp.

Cred că nu mai este necesar să precizez că în tot ceea ce execut, părerea antrenorului este hotărîtoare. Intre noi există o colaborare și consultare permanentă, experiența și indicațiile antrenorului sînt factori determinanți în întocmirea programului de lucru. Antrenorul este o călăuză nu numai teoretic ci și din punct de vedere practic. O foarte mare parte a pregătirii tehnice o lucrăm împreună. Precizia, constanța și sfaturile lui ca partener îmi sînt indispensabile. Din momentul în care „m-am pus pe picioare", cînd jocul începe să-mi „meargă" și lipsurile sînt remediate, din partener antrenorul devine observatorul care stă pe margine și înregistrează greșelile de orice fel (tehnice, tactice) și îmi atrage atenția asupra lor. După antrenament mai discutăm încă o dată în legătură cu modul cum a decurs pregătirea și stabilim și obiectivele următoarei ședințe de lucru.

Desigur că toate cele scrise pînă acum nu constituie lucruri noi și de aceea am considerat că nu era nevoie să le exemplific și să le detailez prea mult (15 minute cros pe dreapta, genuflexiuni la încălzire etc.). In schimb atrag atenția în mod special asupra unor factori — de importanță deosebită — de care depind în mare măsură rezultatele întregii activități: conștiinciozitatea, seriozitatea și volumul mare de muncă pe care sportivii — de orice categorie — trebuie să le depună în timpul pregătirilor sub îndrumarea antrenorilor.

JULIETA NAMIAN
campioană republicană de tenis

SCRIMA

UN TITLU ȘI OBLIGAȚIILE CE DECURG DIN EL

In ultimele ediții ale Criteriului Mondial de scrimă al Tineretului, reprezentanții noștri au jucat roluri dintre cele mai importante, fiind prezenți aproape la toate probele printre finaliști, adică printre cei mai buni 8 trăgători din lume. Rezultatele mereu mai bune înregistrate de tinerii scrimeri romîni în această competiție de amploare și-au găsit o frumoasă încununare anul trecut la Leningrad, unde Adalbert Gurath a ocupat locul I la spadă, aducînd țării noastre primul titlu mondial în acest sport.

Faptul n-a scăpat, desigur, specialiștilor prezenți la Criteriu, mulți apreciind în cuvinte deosebit de măgulitoare valoarea tinerilor noștri scrimeri, precum și perspectivele lor. Printre aceștia s-au aflat și unele personalități, cum ar fi de pildă dl. **Pierre Ferri**, președintele Federației Internaționale de Scrimă, care — felicitînd delegația noastră pentru succesul înregistrat de Gurath — a spus că este convins că **„succesele tinerilor trăgători romîni nu se vor opri aici"**.

Este, deci, destul de limpede că scrima noastră și-a cucerit — și prin tineret — un loc de frunte în lume, loc ce trebuie nu numai menținut, ci ridicat din ce în ce mai mult. De aici, obligația de a ne prezenta la următoarele ediții cel puțin la fel de bine. Ce trebuie să facem pentru a realiza această obligație? SA NE PREGATIM TEMEINIC, CU MULT SIMȚ DE RASPUNDERE, pentru că numai astfel vom putea să ținem pasul cu ritmul deosebit de rapid în care crește valoarea scrimei în lume.

Anul acesta, Criteriul Mondial al Tineretului va avea loc la începutul lunii aprilie. Deci, timp prea mult nu a mai rămas. De aceea, este de datoria sportivilor, a antrenorilor, a federației de specialitate să privească cu toată atenția și răspunderea sarcinile ce le revin. De fapt, federația a și început să ia măsuri pe această linie, organizînd unele concursuri pentru juniori și tineret, în cadrul cărora sînt urmărite elementele cele mai talentate care, eventual, ar intra în vederile selecționerilor. Ca urmare, au și fost făcute unele recomandări asociațiilor și cluburilor din care fac parte acești tineri. Dar, recomandările trebuie urmate neîntîrziat de un control și o îndrumare eficace asupra modului în care se fac (și dacă se fac) antrenamentele, cînd și ce intensitate au ele, dacă sportivii lucrează pentru realizarea unei pregătiri fizice corespunzătoare efortului pe care îl depun apoi în concursuri etc. Controlul la asociații și cluburi, care au sportivi cu perspectivă pentru Criteriu — și printre acestea se numără Progresul București, Meteorul roșu Satu Mare, Clubul sportiv școlar București, Clubul sportiv școlar Cluj, Electroputere Craiova și altele — trebuie să fie un obiectiv permanent al federației. La rîndul lor, antrenorii respectivi au datoria de a se ocupa în mod cu totul special de acești tineri, de a-i pregăti cît mai bine, de a le împărtăși cît mai mult din experiența lor, făcînd din aceasta o sarcină de cinste. Pentru că este mare lucru să știi că prin munca ta ai contribuit la ridicarea prestigiului sportiv al țării. Pentru că în acest fel îți manifești recunoștința pentru minunatele condiții pe care partidul nostru, regimul democrat-popular le-au asigurat tineretului pentru a face sport.

ELENA MATEESCU